

af Spiritus til Færøerne, endvidere Klasse-
lotteriets Overskud og Afgiften af Spil ved
Væddeløb, en Del af Landbrugslotteriets
Overskud og endelig Stempelafgiften af
Spillekort, hvilke 8 Poster paa det fore-
liggende Finanslovsforslag er budgetteret til
17,223,728 Kr. Paa Statsregnskabet for
1910—11 udgjorde de cirka — jeg tør ikke
sige, at Tallet er absolut nøjagtigt, men
det drejer sig kun om nogle faa Kro-
ner — 11,727,313 Kr., det vil med andre
Ord sige, at Staten i Løbet af det mellem-
liggende Tidsrum har faaet en Merinteresse
paa 5,496,415 Kr. eller ca. 5½ Mill. Kr. i
disse forskellige Ting, som bestaar dels i
Alkoholforbrug, dels i Spil. Men det er
langt fra alt; der er meget mere. Ved den
nye Lov om Beskatning af Spiritus er For-
højelsen af Toldafgiften paa indførte frem-
med Spirituosa regnet at ville blive 80,000
Kr., og ved de to Stempellove af 1911 og
1912 er Stempelafgiften paa Klasselotteri-
sedler forøget først med 950,000 Kr. og bag-
efter med 514,000 Kr., i alt 1,464,000 Kr.
Statsinteressen af Drik og Spil er i de sidste
Par Aar altsaa steget med godt og vel ca.
7 Mill. Kr., saa meget stærkere er Staten nu
interesseret i, at der spilles og drikkes, saa
meget mere betyder disse Forhold nu paa
Statsregnskabet, end de gjorde i Aaret 1910
—11. Her er kun Tale om Stigningen; hvor
meget den absolutte Statsinteresse, bud-
getteret i Kroner og Øre, er, kan jeg ikke
oplyse nøjagtigt, fordi jeg ikke ved, hvor
meget der regnes blandt andet paa Ind-
førselstolden for fremmed Spirituosa, men
det vil i hvert Fald dreje sig om mellem
20 og 22 Mill. Kr. Det er, hvad Staten paa
det Finanslovsforslag, vi nu behandler,
regner at skulle tjene ved Befolkningens Til-
bøjelighed til at drikke alkoholholdige Drikke
og ved at spille Kort eller spille i Lotteri
eller spille paa Væddeløbsbanerne o. s. v.
Det er en ikke helt ringe Sum. I saa høj
Grad er den danske Stat interesseret i, at
Spillelidenskab og Drikfældigheden ikke
formindskes. Jo mere der spilles, jo mere der
drikkes her i Landet, des gladere bliver
Finansministeren, des skønnere bliver det
Resultat, han kan forelægge os den første
Tirsdag i hver Oktober. Lad os ikke gøre
os bedre, end vi er, lad os ikke, som man
undertiden kan se i Bladkorrespondancer,
skabe os ved at tale med Forargelse om den
lille Stat Monaco, hvor hele Statsindtægten
kommer fra Spillebanken i Monte Carlo. Vi
er i Virkeligheden ikke synderlig bedre end
den. Vort Finansstyre er i væsentlig Grad
bygget paa en lignende Basis, rent finansielt
set er, takket være den nye Finansreform,

Krostuen og Spillebullen blevet de ideelle
Tilholdssteder for den danske Befolkning.
Det er Neergaard, som har Æren deraf, for
at tale med det ærede Medlem for Horsens
Landkreds (P. Th. Nielsen).

Naar jeg fra Finanslovsforslagets Ind-
tægtsside gaar over til Udgiftssiden, maa
jeg paa Forhaand tilstaa, at jeg ikke rigtigt
forstaar, hvordan den højtærede Finans-
minister har kunnet opstille den, som han
gør. Budgettet viser et lille Overskud paa
633,000 Kr. foruden de henved 3 Mill. Kr.
til ekstraordinære Militærforanstaltninger,
som nu bliver afholdt ikke ved Laan som
oprindelig paatænkt. Der er ikke Tvivl
om — det lagde Finansministeren heller
ikke Skjul paa —, at Indtægtsbudgettet er
særdeles forsigtigt lagt. Nepe nogen vil
tvivle om, at Indtægterne vil flyde i be-
tydeligt større Omfang end budgetteret.
Men ogsaa Udgifterne vil sikkert vokse
adskilligt udover, hvad her er budgetteret,
det stillede Finansministeren selv i Udsigt,
og det har Regeringspartiets Ordfører (P. Th.
Nielsen) stærkere betonet, idet han navnlig
henviste til de store Udgifter ved Rets-
reformens Gennemførelse og ved Lovfor-
slaget om Understøttelse til Børn af Enker.
Det ligger i øvrigt ogsaa til en vis Grad i
Trontalen, hvor der tales om, at Finansernes
nuværende bedre Tilstand vil kunne tillade
en videre Udvikling af Lovgivningen til
Fremme af økonomiske, sociale og kulturelle
Formaal. Jeg forstaar ikke, hvordan det
egentlig forholder sig med disse lysere Udsig-
ter til forøget Anvendelse af Statens Penge til
sociale, økonomiske og kulturelle Formaal.
Den højtærede Finansminister, Ordføeren
for Flertalspartiet (P. Th. Nielsen) og den
Mand, som har affattet Trontalen, maa jo dog
erindre, at der i Foraaret i sidste Øjeblik blev
paacktrojeret Rigsdagen en Lov, som for
et langt Aaremaal næsten ganske berøver
Rigsdagen Dispositionsretten over de Mer-
indtægter, der flyder ind i Statskassen.
Vi fik jo vedtaget, som De Herrer ikke kan
have glemt, den Lov, som i den ellefte Time
blev indført i Skatteforliget, den Lov, om
hvilken et æret Højre-medlem udtrykkeligt
sagde, at den bandt Ministeren paa Hænder
og Fødder, Loven om Reservefonden eller,
som den korrekt kan kaldes, Loven om
Krigsfonden. Naar Indtægterne i Finansa-
aaret 1913—14, altsaa det Finansaar, hvis
Budget vi her behandler, overstiger Ind-
tægterne i det foregaaende Finansaar med
mere end 2 pCt, skal alt, hvad der over-
stiger disse første 2 pCt. af Indtægterne,
i Henhold til den nævnte Lov lægges til
Side til denne Reservefond, som er beregnet